

Hallo allemaal!

Het is alweer zover. De tweede nieuwsflits van mijn hand. Het schrijven van de vorige is me erg meegevallen. Hopelijk heeft u de nieuwsflits met plezier gelezen. Er valt in ieder geval altijd genoeg te vertellen. Het leuke is dat ik steeds meer weet hoe alles werkt in het Happy Rock Center. Ik voel me echt al een beetje Nel. Nu is vier maanden en twintig jaar niet echt met elkaar te vergelijken natuurlijk, maar Nel wist altijd alles van iedereen en ik merk dat ik ook steeds meer mijn plekje in het Happy Rock Center krijg en steeds meer weet van de kinderen, maar ook van de taken van de 'aunties' en het management. Zo kan ik me, op een positieve manier, ook makkelijker met zaken bemoeien.

Nel

Er is nieuws over Nel te melden, maar helaas geen goed nieuws. Er is onlangs kanker bij haar geconstateerd, lymfeklierkanker. Op het moment van schrijven is nog niet precies duidelijk wat de prognose is en welke behandeling ze zal krijgen. Ze ondergaat nog onderzoeken waarvan de uitslag komende week bekend zal worden. Wanneer u wilt weten hoe het met haar gaat, dan kunt u ons e-mailen.

OVERLEG

We zitten met de 'aunties' inmiddels één keer per maand bij elkaar om knelpunten te bespreken. Alles loopt weer heel gestroomlijnd. De lijstjes met ieders taken hangen weer op en er is weer een vast weekmenu, wat handig is voor het boodschappen doen en voor het bepalen van het budget. Ook een prettig puntje: de 'aunties' komen tegenwoordig allemaal (bijna) op tijd in plaats van een uur te laat. Dat was normaal geworden, maar eigenlijk vonden ze het zelf ook vervelend. Ik merk dat de 'aunties' blij zijn met deze structuur en deze manier om zaken met elkaar te bespreken. Ook opvoedkundige punten komen voorbij: leren opruimen en verantwoordelijk zijn voor elkaars spullen, en de persoonlijke hygiëne van de kinderen. Wij zijn met elkaar toch degenen die ze moeten leren hoe je er fatsoenlijk en fris ruikend bij loopt.

Het management zit elke maandag bij elkaar om de actiepunten voor de komende week te bespreken. Zo wordt er meer doelgericht gewerkt. Het huis ziet er netjes uit en de medewerkers zijn opgewekt, dus het is fijn om zo verschil te gaan zien tussen toen we kwamen en nu. We zijn hier tenminste niet voor niets.

DANKEN & BIDDEN

Dank mee:

- dat alle kinderen gezond zijn. De laatste maanden is er niemand ziek geweest;
- voor de goede samenwerking tussen de kinderbescherming en het Happy Rock Center.

Bid mee:

- voor kracht en geloof voor Nel en haar gezin, en voor wijsheid voor de dokters en een positieve prognose;
- voor een goede samenwerking tussen het Happy Rock Center en andere instanties waar we mee te maken hebben, zoals administratiekantoren. We ervaren tegenstand in plaats van medewerking;
- om Gods leiding in het op de juiste manier organiseren van onze toekomstzaken.

-NIEUW-

Wij zijn nu ook te volgen op
[instagram.com/blijkei.happyrockcenter](https://www.instagram.com/blijkei.happyrockcenter).

SCHOON EN OPPERUIMD

De kinderen merken het ook. Ze worden er ineens weer streng op gewezen dat ze hun schoenen uit moeten trekken voordat ze naar binnen komen, dat ze hun spullen netjes op moeten ruimen en dat de heren in het toilet moeten plassen in plaats van ernaast. Toen Rhoda en Esther T. terugkwamen van school voor een week vakantie waren ze verbaasd. 'Het huis is de hele dag schoon!', zeiden ze. Het motiveert ook meer om het zo te houden. De kinderen weten dat het speelgoed wordt weggehaald als ze het niet netjes opruimen, dus ze doen erg hun best om aan het einde van de dag alles weer in het speelgoedkastje op te ruimen.

VAKANTIEACTIVITEITEN

Onlangs hadden de kinderen een week vakantie. Daarin vielen ook Vaderdag en de verjaardagen van Norah, Rhoda, Riziki en Michael. Het was een gezellig feest! Onder het mom van 'we vieren vier verjaardagen' hadden we Meshack naar het Happy Rock Center gelokt en hem verrast met een lied voor Vaderdag (<https://youtu.be/YHSdPak5R1w>) en een teil vol met producten. Hij was erg verrast.

In de vakantie mogen alle kinderen een keer met ons op stap of bij ons spelen. In etappes hebben we de kinderen meegenomen. Norah, Rhoda, Riziki en Emma zijn met mij wezen knutselen op een workshop die eens in de zoveel tijd door een Amerikaanse wordt georganiseerd. Heel gezellig met een hele groep mensen en vooral lekker eten en drinken, gratis! Rico moest met de auto naar de garage, dus heeft hij de oudste jongens meegenomen: Alexander, Jesse, Jude, Noel en Stephen. Even een manning. Jean, Diana en Beatrice hebben een middag bij ons thuis gespeeld. Vooral Jean, die voor het eerst bij ons was, heeft enorm genoten van al het speelgoed, de siroop en het snoepje. Ze danste continu door het huis heen en keek overal. Daarna wilde ze eigenlijk niet meer naar huis en elke keer als we nu in het Happy Rock Center zijn, wil ze met ons mee om bij ons te spelen.

Elke woensdagochtend ga ik naar de 'playgroup' met allemaal moeders met kinderen. Dat is om de beurt bij iemand thuis. Aangezien onze dochter 's nachts slecht geslapen had en om 09.00 uur alweer op bed lag, heb ik er andere kinderen mee naartoe genomen: Michael, Elliot en Matthew. En ook daar weer heel veel lekkers! Dus de jongens hebben het erg naar hun zin gehad. De dag erna had Elliot het er nog over toen ik langskwam. Leuk, toch! Als laatste mochten Timothy, Eric en Barack mee naar de boerderij van onze melkboer. Speciaal voor Eric, die dol is op dieren. Het grappige was dat hij de grote koeien en zelfs het kleine kalfje toch best eng vond. Maar we hadden een gezellige middag!

School

Op dit moment zijn de kinderen weer op school. Petronila gaat tegenwoordig op vrijdag uit school even bij de leerkrachten langs om te vragen hoe het met de kinderen gaat. Stephen en Eric bleken niet zo goed hun best te doen, dus zij worden even extra in de gaten gehouden. Dit geldt ook voor Jesse, maar omdat hij op kostschool zit, houdt Meshack contact met de docent daar en één keer per maand gaat hij langs om te kijken hoe het gaat. Ook met Barack is een hartig woordje gesproken, want hij had een paar keer geld van de juf meegenomen en ook uit ons huis. Rhoda, die in november examen gaat doen, gooide er met de pet naar, dus met haar hebben we ook gesproken.

Ze is een slimme meid, dus ze kan school makkelijk met goede cijfers afsluiten. Dit is ook erg in ons belang, want als ze school met goede cijfers afsluit, krijgt ze een studiebeurs van de overheid en dit scheelt ons erg veel kosten. De andere kinderen doen het prima. Zelfs Hannah, die drie keer van school gestuurd is, doet het op haar huidige school iets beter en als ze school zo af kan sluiten, is er nog een vervolgopleiding mogelijk. Anders is er bijna geen school die haar wil hebben en dan wordt het lastig om een vervolgopleiding te doen en heb je dus ook weinig recht op een goed salaris. Dus we blijven voor haar bidden en we hopen dat ze dit doorzet.

AUTO

Al eerder schreven we dat de auto van het Happy Rock Center vaak kapot en vooral te klein is. Daarom zijn we een actie gestart. Deze loopt in principe van nu tot en met november. Deze actie houden we vooral op (zondags)scholen en verenigingen. Zo kunnen zij zelf bepalen welke periode geschikt is, vandaar de lange looptijd. Als u een plek weet waar men bereid is om deze actie met ons te doen, dan horen we het graag via ons e-mailadres, zodat we een en ander kunnen afstemmen.

Ontwikkelingen kindertehuis

Tot slot willen we de grootste uitdaging met u delen. Afgelopen maand kwam Petronila, die secretaresse is bij ACCIK, de overkoepelende organisatie van kindertehuizen in Kenia, met de mededeling dat alle kindertehuizen per oktober dicht moeten. Ondanks dat we weten dat de overheid hier al langer mee bezig is en dat er een keer iets gaat veranderen, schrokken wij natuurlijk ontzettend van deze (voor ons gevoel niet-haalbare) deadline. Inmiddels is het meeste stof weer neergedwarreld en zien we weer helder. Oktober is niet haalbaar, ook voor de regering niet. Er zitten in Kenia 40.000-45.000 kinderen in tehuizen. Die kunnen nooit voor oktober allemaal terug zijn bij familie of in een pleeggezin opgenomen worden. De overheid kan ze ook niet allemaal op komen halen, want de kinderen kunnen nooit allemaal gehuisvest worden. Daarnaast staat ook in Kenia de rechtelijke macht boven de regering (op papier althans) en zijn wij door de rechter aangewezen als de officiële verzorgers van de kinderen en dus verantwoordelijk voor hen, dus kunnen ze de kinderen niet zomaar meenemen. Wel zei Meshack dat je het nooit weet met de regering in Kenia.

We zijn met het bestuur en de medewerkers in Kenia alle opties langs aan het gaan. Op papier moeten onze plannen helder zijn. We moeten kunnen laten zien hoe we de kinderen gaan verspreiden, want dat moet gaan gebeuren. Er mogen maximaal acht kinderen in een gezin opgevangen worden door een vaste verzorger of echtpaar. We bespreken met de 'aunties' wie er kinderen op wil nemen in haar eigen gezin. We bekijken de opties voor een stuk land om te bewerken en een hoofdgebouw op te zetten. Zeker voor Timothy, die nooit zal kunnen studeren, is het goed om te leren land te bewerken en dieren te verzorgen, zodat hij leert zichzelf te redden. Daarnaast kunnen we daaruit inkomsten genereren voor het Happy Rock Center, dat wel zal blijven bestaan, maar dan in een andere vorm. De kinderen blijven nog steeds onder onze financiële verantwoording, alleen wordt de dagelijkse zorg voor hen uitbesteed. Veel dingen dus om over na te denken. We vragen dan ook uw gebed hiervoor!

ADOPTIE

Door deze veranderingen zijn we actief bezig met het updaten van alle officiële documenten van de kinderen, zodat alles helemaal in orde is voordat we echt gaan reorganiseren. Toen Petronila naar het administratiekantoor ging voor de documenten van onze kinderen, bleek dat het Happy Rock Center ergens in een vergeethoekje was beland (al dan niet expres) en dat er om die reden nooit mensen in het Happy Rock Center geweest zijn die interesse hadden in adoptie of pleegzorg. Maar het blijkt dat die mensen er wel degelijk zijn. Afgelopen weken zijn er door de kinderbescherming (we zijn weer in de picture!) al drie gezinnen langs gestuurd die voor een kind willen zorgen. Omdat het moeilijk is om in Eldoret alles geregeld te krijgen (men werkt niet zo mee), is Petronila naar het adoptiekantoor in Kisumu afgereisd. Daar hadden ze het Happy Rock Center ook niet meer in het vizier, doordat er geen informatie uit Eldoret doorgestuurd is. Nu liggen de documenten op tafel en is er een achtergrondonderzoek aangevraagd voor Diana, Beatrice, Michael en Elliot om te bevestigen dat ze geen familie meer hebben. Als dit bevestigd is, krijgen ze een officieel document waarin staat dat ze vrij zijn ter adoptie. Matthew heeft dit document al. Voor Jean moeten we nog meer papieren regelen. Mogelijk worden in de komende tijd dus een of meerdere van deze kinderen geadopteerd.

Een heel hartelijke groet uit Eldoret!

Anita Kruijt

Happy Rock Center
PO Box 5105
30100 Eldoret
Kenya

Stichting De Blijke Kei
Moestuin 15
3328 LN Dordrecht
deblijkei@hotmail.com

KvK 30152823
ANBI 809311926
IBAN NL78 RABO 0139 2617 45

Kijk op www.happyrockcenter.com of volg ons op facebook.com/HappyRockCenter en instagram.com/blijkei.happyrockcenter.

Indien u deze nieuwsbrief niet meer wenst te ontvangen, stuurt u dan een e-mail naar deblijkei@hotmail.com.